

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de staatssecretaris van Justitie,
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Utrecht, van 15 mei 2009 in zaak nr. 08/40163 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 14 oktober 2008 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 15 mei 2009, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Utrecht (hierna: de rechtbank), het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de staatssecretaris een nieuw besluit op de aanvraag neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de staatssecretaris (hierna: de staatssecretaris) bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 9 juni 2009, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 31, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 28 van die wet, afgewezen, indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen. Het is derhalve aan de vreemdeling om de door hem aan zijn aanvraag ten grondslag gelegde feiten en omstandigheden tegenover de staatssecretaris aannemelijk te maken.

Ingevolge dat artikel, tweede lid, aanhef en onder f, wordt bij het onderzoek naar de aanvraag om een verblijfsvergunning asiel mede betrokken dat de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag geen reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden kan overleggen die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag, tenzij de vreemdeling aannemelijk kan maken dat het ontbreken van deze bescheiden niet aan hem is toe te rekenen.

2.2. In de enige grief klaagt de staatssecretaris, samengevat weergegeven, dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat hij onvoldoende heeft gemotiveerd waarom aan de vreemdeling artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000 is tegengeworpen en zij in dat verband van belang heeft geacht dat het besluit geen kenbare toets behelst aan de verklaringen van de overige circusleden die asiel hebben aangevraagd met betrekking tot het niet beschikken over persoonlijke documenten. De rechtbank heeft niet onderkend dat dit de vreemdeling niet

ontslaat van zijn eigen verantwoordelijkheid voor de onderbouwing van zijn asielrelaas, aldus de staatssecretaris.

2.2.1. De staatssecretaris heeft zich in het besluit van 14 oktober 2008, gelezen in samenhang met het daarin ingelaste voornemen van 25 augustus 2008, op het standpunt gesteld dat de vreemdeling bij de aanvraag geen documenten heeft overgelegd die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag en dat hij niet aannemelijk heeft gemaakt dat het ontbreken van deze documenten niet aan hem is toe te rekenen. Daaraan heeft de staatssecretaris ten grondslag gelegd dat de vreemdeling heeft verklaard dat hij papieren van de oppositiepartij waaruit bleek dat hij lid was, heeft verbrand. Nu de vreemdeling reeds in het land van herkomst de intentie had om asiel aan te vragen in Nederland en niet meer terug te keren naar Ethiopië had de vreemdeling die documenten ter onderbouwing van zijn asielrelaas mee moeten nemen. Voorts heeft de staatssecretaris daaraan ten grondslag gelegd dat de vreemdeling in de correcties en aanvullingen heeft toegezegd zijn lidmaatschapskaart over te leggen, maar dat hij dat niet heeft gedaan en dat aan de overgelegde faxkopie van de lidmaatschapskaart niet de waarde kan worden gehecht die de vreemdeling daaraan gehecht wenst te zien, nu het een kopie betreft die niet op authenticiteit kan worden onderzocht.

Er is geen grond voor het oordeel dat de staatssecretaris op deze gronden het bepaalde in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000 niet in redelijkheid aan de vreemdeling heeft kunnen tegenwerpen. De rechtbank heeft niet onderkend dat het aan de vreemdeling is zijn asielrelaas waar mogelijk met documenten te staven en dat het feit dat het besluit geen kenbare toets behelst aan de verklaringen van de overige circusleden die asiel hebben gevraagd met betrekking tot het niet beschikken over persoonlijke documenten, niet betekent dat de staatssecretaris zich niet in redelijkheid op het door hem ingenomen standpunt heeft kunnen stellen.

De grief slaagt.

2.3. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling het besluit van 14 oktober 2008 beoordelen in het licht van de daartegen in eerste aanleg aangevoerde beroepsgronden, in zoverre daarop, gelet op het hiervoor overwogene, nog moet worden beslist.

2.4. In beroep heeft de vreemdeling aangevoerd dat - kort weergegeven - de staatssecretaris zijn asielrelaas ten onrechte ongeloofwaardig heeft geacht. In dat kader heeft hij de redenen die de staatssecretaris aan dat standpunt ten grondslag heeft gelegd betwist.

2.4.1. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (onder meer de uitspraak van 27 januari 2003 in zaak nr. 200206297/1, AB 2003, 286), behoort de beoordeling van de geloofwaardigheid van de door de asielzoeker in zijn asielrelaas naar voren gebrachte feiten tot de verantwoordelijkheid van de staatssecretaris en kan die beoordeling slechts terughoudend worden getoetst. De maatstaf bij die te verrichten toetsing is niet het eigen oordeel van de rechter over de geloofwaardigheid van het relaas, maar de vraag of grond bestaat voor het oordeel dat de staatssecretaris, gelet op de

motivering neergelegd in het voornemen en het bestreden besluit, gezien in het licht van de verslagen van de gehouden gehoren, de daarop aangebrachte correcties en aanvullingen en het gestelde in de zienswijze, niet in redelijkheid tot zijn oordeel over de geloofwaardigheid van het relaas kon komen.

2.4.2. Indien aan een vreemdeling een van de omstandigheden als genoemd onder artikel 31, tweede lid, aanhef en onder a tot en met f, van de Vw 2000 is tegengeworpen, zal volgens paragraaf C14/3.4 van de Vreemdelingencirculaire 2000 van de verklaringen een positieve overtuigingskracht moeten uitgaan om de daarin gestelde feiten alsnog geloofwaardig te achten.

2.4.3. In het besluit en het daarin ingelaste voornemen is gemotiveerd uiteengezet dat de vreemdeling tegenstrijdige dan wel inconsistente verklaringen heeft afgelegd over het bestaan van militaire dienstplicht in Ethiopië, over hoe vaak zijn vader is opgepakt, over de reden dat hij zelf in 2005 is opgepakt, over het moment waarop zijn broer werd opgepakt en over het moment van zijn aankomst in Nederland. Ook is daarin gemotiveerd uiteengezet dat verklaringen van de vreemdeling over militaire dienst strijdig zijn met hetgeen daarover in het ambtsbericht inzake Ethiopië van de minister van Buitenlandse Zaken van december 2006 staat vermeld, zijn verklaring over het verkrijgen van zijn paspoort evenmin in overeenstemming is met hetgeen daarover in dat ambtsbericht staat vermeld en dat hij vage verklaringen heeft afgelegd omtrent het tekenen van documenten waarin staat dat hij geld had ontvangen voor een bepaalde tour. Voorts is daarin gemotiveerd uiteengezet dat het bevreemding wekt dat er werden gemaakt die negatief waren voor de regering, terwijl de vreemdeling stelt dat het werd geleid door de regering, nu niet valt in te zien dat het overheidspropaganda maakt door middel van negatieve stukken over de regering, dat het bevreemding wekt dat de vreemdeling eerst na twee dagen door de werd meegenomen uit de gevangenis, nu hij tevens heeft verklaard dat hij onmisbaar was voor dat en dat het bevreemding wekt dat de broer van de vreemdeling vlak voor zijn vertrek naar Nederland werd vrijgelaten, nu de vreemdeling eerder heeft verklaard dat zijn broer als onderpand diende zodat hij zou terugkeren naar Ethiopië na verblijf in het buitenland. Tenslotte is aan het besluit ten grondslag gelegd dat het bevreemding wekt dat de vreemdeling al zijn papieren van de oppositiepartij heeft verbrand omdat het te gevaarlijk was deze te bewaren, maar zijn lidmaatschapskaart heeft behouden en dat de vreemdeling hiervoor geen verklaring heeft kunnen geven.

2.4.4. Gelet op het hiervoor in 2.4.1 en 2.4.2 uiteengezette toetsingskader, biedt hetgeen de vreemdeling in beroep heeft aangevoerd geen grond voor het oordeel dat de staatssecretaris zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het relaas van de vreemdeling vaagheden en ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden bevat en derhalve positieve overtuigingskracht mist. In dat verband wordt opgemerkt dat, indien als gevolg van het toerekenbaar ontbreken van documenten van het relaas positieve overtuigingskracht moet uitgaan, reeds een enkele ongerijmde

wending of tegenstrijdigheid op het niveau van de relevante bijzonderheden tot de slotsom kan leiden dat daarvan geen sprake is.

2.5. Het beroep van de vreemdeling is ongegrond.

2.6. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Utrecht, van 15 mei 2009 in zaak nr. 08/40163;
- III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. M.G.J. Parkins-de Vin, voorzitter, en mr. H. Troostwijk en mr. C.J. Borman, leden, in tegenwoordigheid van mr. H. Vonk, ambtenaar van Staat.

w.g. Parkins-de Vin
voorzitter

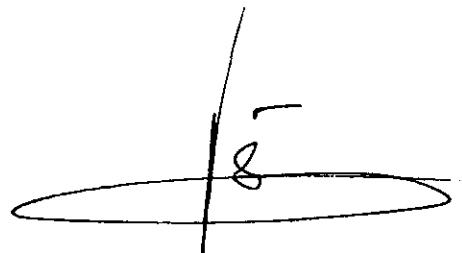
w.g. Vonk
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 4 februari 2010

345.

Verzonden: 4 februari 2010

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a vertical line on the left, a horizontal line across the middle, and a large, stylized 'S' or 'V' shape on the right.

mr. H.H.C. Visser

uitspraak

RECHTBANK DEN HAAG

zittinghoudende te Utrecht
Sector bestuursrecht

zaaknummer: AWB 08/40163 BEPTDN

**uitspraak van de enkelvoudige kamer voor de behandeling van vreemdelingenzaken d.d.
15 mei 2009**

inzake

, geboren op van gestelde Ethiopische
nationaliteit,
eiser,
gemachtigde: mr. I. Egmond - van Ladesteyn, advocaat te Utrecht,

tegen een besluit van

de Staatssecretaris van Justitie, verweerder,
gemachtigde: mr. F.X. Cozijn, werkzaam bij de onder verweerder ressorterende Immigratie- en
Naturalisatiedienst te Den Haag.

Inleiding

1.1 Bij besluit van 14 oktober 2008 heeft verweerder de aanvraag van eiser van 8 juni 2007 tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen. Eiser heeft hiertegen beroep bij deze rechtbank ingesteld.

1.2 Het geding is behandeld ter zitting van 8 mei 2009, waar eiser in persoon is verschenen. Eiser en verweerder hebben ter zitting bij monde van hun gemachtigden hun standpunten toegelicht.

Overwegingen

2.1 In geschil is of eiser in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Eiser heeft aan de aanvraag voor deze vergunning ten grondslag gelegd dat hij door de Ethiopische autoriteiten onder druk werd gezet te blijven werken in het , dat in handen is van de Ethiopische autoriteiten. Eiser heeft verklaard dat hij en zijn familie lid zijn van de oppositiepartij Tijdens ongeregeldeheden in juni 2005 is hij opgepakt en voor tien dagen gedetineerd. Eiser vreest bij terugkeer naar Ethiopië te worden beschuldigd van landverraad vanwege zijn vlucht uit het tijdens een tour naar Nederland en zijn asielaanvraag hier te lande.

2.2 Verweerder heeft in het bestreden besluit, voor zover thans van belang en samengevat, overwogen dat afbreuk wordt gedaan aan de geloofwaardigheid van de verklaringen van eiser, omdat hij toerekenbaar geen of onvoldoende documenten ter staving van zijn asielaanvraag heeft overgelegd. Voorts heeft verweerder een aantal elementen uit het asielaanvraag opgesomd, op basis waarvan is geoordeeld dat het relaas de positieve overtuigingskracht mist die in dat geval geëist mag worden om de juistheid ervan aan te kunnen nemen. Verweerder acht het relaas daarom ongeloofwaardig en heeft eisers asielaanvraag afgewezen.

zaaknummer: AWB 08/40163 BEPTDN

blad 2

2.3 Eiser heeft tegen dit besluit aangevoerd dat hij van de circusdirectie geen persoonlijke papieren mocht meenemen. Omdat hij niet wist wat de gevolgen zouden zijn als hij wel persoonlijke documenten mee zou nemen, heeft hij geen documenten meegenomen. Het was derhalve onmogelijk om papieren ter onderbouwing van zijn asielrelaas mee te nemen op zijn reis met het naar Nederland, anders dan het door de directeur in bezit gehouden paspoort. Verweerder heeft ten onrechte artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw tegengeworpen en derhalve ten onrechte de toets van de positieve overtuigingskracht aangelegd. Eiser heeft gesteld dat verweerder zijn asielrelaas ten onrechte ongeloofwaardig heeft geacht en dat hij in het bezit moet worden gesteld van een verblijfsvergunning asiel op grond van artikel 29, eerste lid, van de Vw.

2.4 Ingevolge artikel 13, aanhef en onder a en c, van de Vw wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning slechts ingewilligd indien internationale verplichtingen dan wel klemmende redenen van humanitaire aard daartoe nopen.

2.5 Ingevolge artikel 29 Vw kan een verblijfsvergunning asiel, voor zover hier van belang, worden verleend aan de vreemdeling die een verdragsvluchteling is of die aannemelijk heeft gemaakt gegronde redenen te hebben om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan foltering, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen.

De rechtbank overweegt als volgt.

2.6 De rechtbank stelt vast dat verweerder het asielrelaas van eiser ongeloofwaardig heeft geacht.

2.7 Bij de beoordeling van de vraag of verweerder het relaas van eiser in redelijkheid als ongeloofwaardig heeft kunnen bestempelen, gaat de rechtbank uit van het volgende toetsingskader. In hoofdstuk C14/3 van de Vreemdelingencirculaire 2000 is neergelegd dat de toetsing van de geloofwaardigheid plaatsvindt op grond van de verklaringen van de vreemdeling, zoals deze onder meer naar voren komen in de gehoren, en van vergelijking van het relaas met al datgene, wat bekend is over de situatie in het land van herkomst uit objectieve bronnen en wat eerder is onderzocht en overwogen naar aanleiding van de gehoren van andere vreemdelingen in een vergelijkbare situatie.

Voor de toetsing van de geloofwaardigheid van het relaas is van belang of afbreuk wordt gedaan aan die geloofwaardigheid doordat sprake is van een omstandigheid als genoemd in artikel 31, tweede lid, onder a tot en met f, van de Vw. Indien zulks niet aan de orde is, wordt het relaas in beginsel geloofwaardig bevonden indien de vreemdeling op alle vragen zo volledig mogelijk heeft geantwoord én het relaas innerlijk consistent én niet onaannemelijk is én strookt met wat er over de algemene situatie in het land van herkomst bekend is. Indien wel sprake is van een omstandigheid als genoemd in artikel 31, tweede lid, onder a tot en met f, van de Vw, mogen in het relaas ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Kortom, van het relaas moet dan een positieve overtuigingskracht uitgaan.

De rechter toetst deze beoordeling van verweerder terughoudend en beantwoordt de vraag of grond bestaat voor het oordeel dat verweerder, gelet op de motivering, neergelegd in het voornemen en het bestreden besluit, gezien in het licht van de verslagen van de gehouden gehoren, de daarop aangebrachte correcties en aanvullingen en het gestelde in de zienswijze,

zaaknummer: AWB 08/40163 BEPTDN

blad 3

niet in redelijkheid tot zijn oordeel over de geloofwaardigheid van het relaas kon komen.

2.8 De rechtbank stelt vast dat tussen partijen niet in geschil is dat eiser met het Ethiopische circus naar Nederland is gekomen voor een tournee, dat alle leden van het circus op een geldig Ethiopisch paspoort Nederland zijn ingereisd en dat zij na hun inreis allen zijn gevlucht en een asielaanvraag hebben ingediend. De directeur van het circus heeft voor zijn terugreis naar Ethiopië alle officiële documenten van de leden van het circus bij de Nederlandse autoriteiten achtergelaten.

2.9 Gelet op hetgeen in rechtsoverweging 2.8 is overwogen is niet onaannemelijk dat sprake is geweest van een strak georganiseerde groepsreis, waarbij – zoals eiser heeft verklaard – het meenemen van persoonlijke documenten door de directie van het circus, gelet op eerdere ervaringen met op buitenlandse tournee weglopende artiesten, verboden was, althans heeft verweerder naar het oordeel van de rechtbank gelet hierop onvoldoende gemotiveerd waarom aan eiser artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw is tegengeworpen. Dit klemt temeer nu de gemachtigde van verweerder ter zitting heeft aangegeven dat het in beginsel de bedoeling is geweest de procedures van de circusleden gezamenlijk te behandelen, hetgeen echter vervolgens, om voor verweerder niet bekende redenen, niet is gebeurd. De rechtbank stelt in dat verband vast dat het besluit in ieder geval geen kenbare toets behelst aan de verklaringen van de overige circusleden die asiel hebben gevraagd met betrekking tot het niet beschikken over persoonlijke documenten, anders dan de verklaring van verweerder ter zitting dat de aanvragen van de andere leden van het circus eveneens zijn afgewezen op grond van artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw.

2.10 Het beroep is dan ook gegrond. De bestreden beschikking kan niet in stand blijven en zal worden vernietigd wegens strijd met motiveringsbeginsel van artikel 3:46 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb). Verweerder zal worden opgedragen een nieuwe beschikking te nemen met inachtneming van deze uitspraak.

2.11 In dit geval ziet de rechtbank aanleiding verweerder met toepassing van artikel 8:75, eerste lid, Awb te veroordelen in de door eiser gemaakte proceskosten. De kosten zijn op grond van het bepaalde in het Besluit proceskosten bestuursrecht vastgesteld op € 644,- (1 punt voor het beroepsschrift en 1 punt voor het verschijnen ter zitting, wegingsfactor 1, waarde per punt € 322,-).

zaaknummer: AWB 08/40163 BEPTDN

blad 4

Beslissing

De rechtbank;

verklaart het beroep gegrond;

vernietigt het bestreden besluit;

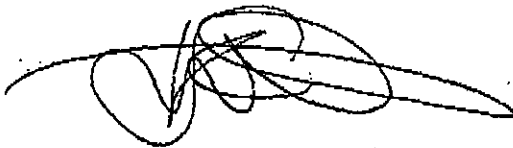
draagt verweerder op binnen een termijn van zes weken na verzending van deze uitspraak opnieuw te beslissen op de aanvraag van eiser, met inachtneming van hetgeen in deze uitspraak is overwogen;

veroordeelt verweerder in de proceskosten ad € 644,- onder aanwijzing van de Staat der Nederlanden als rechtspersoon die deze kosten aan eiser moet voldoen.

Aldus vastgesteld door mr. H. Gorter en in het openbaar uitgesproken op 15 mei 2009.

De griffier:

De rechter:

mr. K.S. Smits

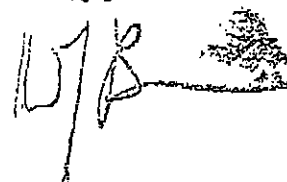
mr. H. Gorter

afschrift verzonden op: 15 MEI 2009

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", Postbus 16113, 2500 BC Den Haag. Het beroepschrift dient één of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 van de Algemene wet bestuursrecht is niet van toepassing.

De uitspraak van de rechtbank is bindend tussen partijen. Die binding heeft ook betekenis bij een eventueel vervolg van deze procedure, bijvoorbeeld indien het beroep gegrond wordt verklaard en verweerder een nieuw besluit moet nemen. Als een partij niet met hoger beroep opkomt tegen een oordeel van de rechtbank waarbij uitdrukkelijk en zonder voorbehoud een standpunt van die partij is verworpen, staat de bestuursrechter die partij in beginsel niet toe dat standpunt in een latere fase van de procedure opnieuw in te nemen.

dupie conform
de Griffier

Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 's-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE
INGEKOMEN

- 9 JUN 2009

ZAAKNR. *200904160*

AAN:

BEHANDELD: DD: PAR:

Hoger beroepschrift vreemdelingenzaken

Van:
de Staatssecretaris van Justitie
te 's-Gravenhage
appellant
gemachtigde: mr. J. Laros
ambtenaar ten departemente

Tegen:
de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Utrecht
van 15 mei 2009
met kenmerk 08/40163

Inzake:

met IND-kenmerk 0705.14.0394
aan te duiden als verweerder
gemachtigde: mr. I. Egmond-van Ladesteyn
advocaat te Utrecht

Procesverteenwoordiging
Den Haag
Bordewijklaan 62
2591 XR Den Haag

Postbus 30120
2500 GC Den Haag

mr. F.X. Cozijn
070- 779 7111

1 Inleiding

De Staatssecretaris komt in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Utrecht van 15 mei 2009, verzonden op dezelfde datum, met kenmerk Awb 08/40163 (*productie 1*), in welke zaak de rechtbank het beroep tegen de beschikking van 14 oktober 2008, verzonden op 16 oktober 2008, gegrond heeft verklaard, deze beschikking heeft vernietigd, de Staatssecretaris heeft opgedragen om met inachtneming van de uitspraak een nieuw besluit te nemen binnen zes weken na verzending van de uitspraak en de Staatssecretaris in de proceskosten heeft veroordeeld.

2 Achtergronden

- 2.1 Op 8 juni 2007 heeft verweerder een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28, eerste lid, Vreemdelingenwet 2000 (verder: Vw 2000) ingediend.
- 2.2 Bij besluit van 14 oktober 2008 heeft de Staatssecretaris deze aanvraag afgewezen.
- 2.3 Bij de thans aangevallen uitspraak heeft de rechtbank het daartegen door verweerder ingestelde beroep gegrond verklaard.

3 Grieven

Grief 1

- 3.1 Ten onrechte overweegt de rechtbank op pagina 3, rechtsoverweging 2.9, van de aangevallen uitspraak:

"2.9. Gelet op hetgeen in rechtsoverweging 2.8 is overwogen is niet onaannemelijk dat sprake is geweest van een strak georganiseerde groepsreis, waarbij -zoals eiser heeft verklaard- het meenemen van persoonlijke documenten door de directe van het , gelet op eerdere ervaringen met op buitenlandse tournee weglopende artiesten, verboden was, althans heeft verweerder gelet hierop onvoldoende gemotiveerd waarom aan eiser artikel 31, tweede lid, onder f, van de Vw is tegengeworpen. Dit klemt temeer nu de gemachtigde van verweerder ter zitting heeft aangegeven dat het in beginsel de bedoeling is geweest de procedures van de gezamenlijk te behandelen, hetgeen echter vervolgens, om voor verweerder niet bekende redenen, niet is gebeurd. De rechtbank stelt in dat verband vast dat het besluit in elk geval geen kenbare toets behelst aan de verklaringen van de overige circusleden die asiel hebben gevraagd met betrekking tot het niet beschikken over persoonlijke documenten, anders dan de verklaring van verweerder ter zitting dat de aanvragen van de andere leden van het eveneens zijn afgewezen op grond van artikel 31, tweede lid, onder f, van de Vw."

4 *Toelichting op de grief*

- 4.1 Ingevolge artikel 31, eerste lid, Vw 2000 wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 28 Vw 2000, afgewezen, indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen. Het is derhalve aan de vreemdeling om de door hem aan zijn aanvraag ten grondslag gelegde feiten en omstandigheden tegenover de Staatssecretaris aannemelijk te maken.
- 4.2 Ingevolge artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, Vw 2000 wordt bij het onderzoek naar de aanvraag om een verblijfsvergunning asiel mede betrokken de omstandigheid dat de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag geen reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden kan overleggen die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag, tenzij de vreemdeling aannemelijk kan maken dat het ontbreken van deze bescheiden niet aan hem is toe te rekenen.
- 4.3 Ingevolge artikel 3.114 Vreemdelingenbesluit 2000 (verder: Vb 2000) worden bij de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel door de vreemdeling in persoon alle gegevens verstrekt, waaronder begrepen de relevante documenten, op basis waarvan beoordeeld kan worden of er een rechtsgrond voor verlening van de vergunning aanwezig is.

Zie:

- *AbRS, 14 maart 2008, JV 2008; 179;*
- *AbRS, 15 juni 2006, JV 2006/290;*
- *AbRS, 31 oktober 2003, JV 2004/11;*
- *AbRS, 15 juli 2003, 200303291/1 (productie 2).*

- 4.4 Als vaststaand moet worden aangenomen dat verweerder in de fase van besluitvorming, afgezien van een faxkopie van zijn lidmaatschapskaart van de Kinijit, geen enkel document als bedoeld in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, Vw 2000 heeft overgelegd ter staving van zijn asielrelaas.
- 4.5 Met de litigieuze overwegingen heeft de rechtbank miskend dat het reizen in groepsverband, waarbij de reisleiding -naar gesteld- aan de artiesten heeft verboden om persoonlijke documenten mee te nemen, verweerder niet ontslaat van zijn eigen verantwoordelijkheid voor de onderbouwing van zijn asielrelaas.

Vgl.

- *AbRS 7 februari 2003, 200300079/1, (productie 3)*

Dit geldt temeer daar verweerder ten aanzien van de lidmaatschapskaart van de bij de correcties en aanvullingen van 27 augustus 2007, bladzijde 4, laatste alinea, heeft toegezegd dat de lidmaatschapskaart zou worden overgelegd zodra deze in Nederland is gearriveerd. Nu verweerder dit heeft nagelaten is het ontbreken van dit document ter staving van zijn asielrelaas aan hem toe te rekenen.

- 4.6. Voorzover verweerder het al als risicovol inschatte om de overige documenten, die hem zouden kunnen herleiden tot de bij zich te dragen gedurende de reis, had hij ervoor kunnen kiezen deze -evenals zijn lidmaatschapskaart van de - na te laten sturen.

Echter, door de relevante documenten te verbranden heeft verweerder zichzelf de mogelijkheid ontnomen om deze vóór het afwijzende besluit over te leggen.

Zulks klemt temeer nu verweerder ten tijde van zijn uitreis uit zijn land van herkomst volgens zijn verklaringen niet in een acute vluchtsituatie verkeerde en aldus voldoende tijd heeft gehad om zich te prepareren op de in Nederland in te dienen aanvraag, zeker gelet op het feit dat verweerder heeft aangegeven reeds in het land van herkomst van plan te zijn geweest in Nederland asiel te vragen en niet meer terug te keren naar Ethiopië.

Zie:

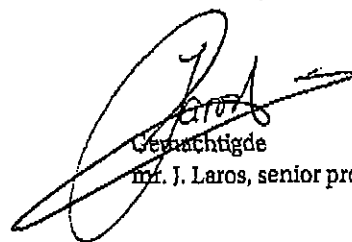
- AbRS 30 juni 2006, 200603351/1V4 (productie 4)

- 4.7. Gelet op het vorenstaande valt niet in te zien waarom in het vernietigde besluit had moeten worden ingegaan op de afdoening van de aanvragen van de andere circusartiesten, nu hun asielmotieven los staan van de vrees die verweerder stelt te hebben naar aanleiding van zijn gestelde werkzaamheden voor oppositiepartij. Evenmin valt in te zien hoe de beoordeling van de aanvragen van de andere circusartiesten afbreuk doet aan de eigen verantwoordelijkheid die verweerder heeft ten aanzien van het staven van zijn asielrelaas.
- 4.8. Al het vorenstaande heeft de rechtbank miskend.
- 4.9. Op de hiervoor genoemde en aangevallen overwegingen van de rechtbank berusten rechtsoverweging 2.10 en 2.11 op pagina 3 van de aangevallen uitspraak. Gegrondbevinding van de hiervoor geformuleerde grief tast ook de geldigheid van deze rechtsoverwegingen aan.

5 Conclusie

De Staatssecretaris concludeert tot gegrondverklaring van het hoger beroep, vernietiging van de bestreden uitspraak en ongegrondverklaring van de door verweerder tegen het besluit van 14 oktober 2008 ingestelde beroep.

's-Gravenhage, 9 juni 2009

Gemachtigde
mr. J. Laros, senior procesvertegenwoordiger